

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Titvli Canonvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

talia commiserant, episcopatus honore priuarentur. At illi, cum adhuc propitium sibi regem nossent, ad eum accedunt, deplorantes se iniuste remotos; sibi que tradi licentiam, ut ad papam vrbis Romanæ accedere debeant. Rex vero annuens petitionibus eorum, datis epistolis eos abire permisit. Qui accedentes coram papa Ioanne, exponunt se nullius rationis existentibus causis dimotos. Ille vero epistolas ad regem dirigit, in quibus locis suis eosdem restitui iubet. Quod rex sine mora, castigatis prius illis verbis multis, impleuit. Sed nulla, quod est peius, fuit emendatio subsequuta. Tamen Victoris episcopi pacem petierunt, traditis hominibus quos in seditionem direxerant. Sed ille recordatus præcepti dominici, non debere reddi inimicis mala pro malis, nihil his mali faciens, liberos abire permisit. Vnde in posterum a communione suspensus est, pro eo quod publice accusans, clam inimicis pepercisset absque consilio, quibus accusauerat, fratrum. Sed per fauorem regis iterum in communionem reuocatus est. *Haectenus Gregorius. qui & alia post hæc de iisdem episcopis multa subiicit, quæ propterea omittimus, quod ad Synodum Lugdunensem non pertineant. Quo autem pacto examinata iterum ac discussa horum causa fuerit in altera Synodo Cabilonensi, suo infra loco videbimus.*

CONCILIVM TVRONENSE II.

IN CAUSA ECCLESIASTICÆ DISCIPLINÆ reformandæ, in basilica sancti Martini celebratum, sub die xv. Kalendas Decembris, anno Christi DLXVII. Ioannis III. papæ anno VIII. Chariberti regis VI.

TITVLI CANONVM.

I. De Synodo bis per singulos annos, aut semel conuocanda.	VI. Vt epistolia soli dent episcopi.
II. De pace inter episcopos conseruanda.	VII. De remotione abbatum, vel archipresbyterorum, sine consilio ab episcopis non facienda.
III. De compositione corporis Dominici super altario.	VIII. Vt episcopus ei quem alter episcopus excommunicauit, non communicet.
IV. Ne laici in ecclesia clericis misceantur.	IX. Vt in Britannia, sine consensu
V. Vt vnaqueque ciuitas pauperes	

ANNO
 CHRISTI
 567.

- metropolitani, vel comprouincialium, episcopi non ordinentur.
- X. Vt nullus clericus extraneam mulierem domi habeat.
- XI. Vt episcopus nullam ignauiam ad distringendum habeat; & si necesse fuerit, ab aliis adiuuetur episcopis.
- XII. Vt episcopus coniugem habeat, vt sororem, & nullam de se suspicionem prebeat.
- XIII. Vt episcopus qui coniugem non habet, extraneas mulieres domi non habeat.
- XIV. Ne duo clerici aut monachi in vno stratu recumbant; & vt monachi omnes in communi schola iaceant.
- XV. De monachis qui coniugia inuent, excommunicandis, & auxilio iudicis separandis.
- XVI. Ne mulier septa monasterii introire permittatur.
- XVII. De obseruatione ieiuniorum monachis obeunda.
- XVIII. De obseruatione psallendi.
- XIX. De archipresbyteris, & aliis clericis coniugatis, qua cautela segregati ab vxoribus viuere debeant.
- XX. De virginibus, & reliquis castitatem professis, vel viduis, qua post mutatam vestem coniugio copulatae sunt.
- XXI. De adulterinis vel incestuosis coniunctionibus.
- XXII. De Kalendis Ianuarii, & cathedra sancti Petri.
- XXIII. De hymnis recipiendis.
- XXIV. De iis qui per discordias regum res ecclesiarum aut sacerdotum competunt.
- XXV. De peruasoribus, seu retentoribus rerum ecclesiasticarum.
- XXVI. De iudicibus aut potentibus, qui pauperes opprimunt.
- XXVII. Ne de ordinationibus clericorum premia exigant episcopi.

PRÆFATIO.

ECCLESIASTICÆ disciplinæ debet esse suffragium congregatio sacerdotum: nec aliud erit suæ sollicitudinis tam peculiare conscribere, quam quod ad fundamentum religionis proficere recognouerit, operari non cesset; vt cum pastoralis cautela propagatur in ouilis custodia, paucorum veneranda decreta sint salutis publicæ documenta. Et quoniã quod omitti non decet, oportet implere; præsertim cum cuius ad animarum intellectualiũ, de quibus Deo cura est, forma processit, eius traditionis lex ad pontifices manauit: necesse est vigilantissime prouidere repulso torpore, vt quidquid ab antiquis patribus statutũ de tramite canonico, quarumdam personarum temeritate cernitur imminutum, reuocandum est in statum pristinum, vt possint male admissa corrigi, & non admittenda damnari. Magna est enim in ipsa seueritate pietas, per quam tollitur peccandi facultas. Nam vbi insana libertas generat vulnera, sacerdotalis districtio dat medelam. Quapropter Chri-